

Z Katedry katolíckej pastorálnej teológie do Progresívneho Slovenska

Branislav Michalka

9. januára 2020 ✝ *Politika*

Život v liberálnej demokracii prináša rôzne prekvapenia a naša každodennosť je naplnená paradoxami, ktoré by v nás ešte pred tromi desaťročiami zanechali pocit materializácie neskutočná. Za tridsať rokov sme si už zvykli na to, že liberáli rozkladajú spoločnosť a snažia sa prirodzenosť a tradíciu transformovať na inakosť a pokrok. Hľadiac na kultúrno-spoločenské smerovanie západnej civilizácie nás to už nemôže prekvapiť ani na Slovensku.

Poslednou ratolesťou na tomto viac a viac bujnejúcom strome slovenského liberalizmu je strana Progresívne Slovensko, ktorá skutočne predstavuje vrchol doterajších pokrokových snáh. Dedička myšlienok ľavicových revolúcií 19. a 20. storočia, priamy potomok kultúrnej a sexuálnej revolúcie rokov 60. a nadšená obhajkyňa všetkých novôt v bioetike, ľudskej identite ako aj celkovo v ľudskej prirodzenosti. Ľudovo povedané: v poznaní kresťana sa len ťažko nájde nejaká zvrátenosť, ktorú by táto strana nebola schopná obhajovať. Veľké množstvo jej postojov je v príkrom rozpore s učením Cirkvi.

Negatívna reakcia kresťanov na agendu tejto strany je teda pochopiteľná, predvídateľná a predovšetkým očakávateľná. Pre tých kresťanov, ktorí sa ešte nezriekli Ježišovho rozlišovania medzi slovami „áno“ a „nie“, pre tých, ktorí si na rozdiel od dialektickej hegeliánskej logiky nemyslia, že dnešné morálne „nie“ sa môže zmeniť na zajtrajšie „áno“, pre tých, ktorí si nemyslia, že téza a antitéza môžu koexistovať spolu bez toho aby si odporovali, pre tých všetkých kresťanov sú postoje strany PS neprijateľné. Nie je na tom nič prekvapujúce.

To, čo by naopak mohlo vzbudiť prekvapenie, ba priam ohromenie, je postoj opačný: súhlas katolíckeho kresťana s programom tejto strany. Avšak žijeme ako občania v liberálnej demokracii a čo je ešte horšie, ako veriaci žijeme uprostred cirkevnej krízy akú svet možno, čo do hĺbky, ani nepamätá. Preto, hľadiac na všetky hrôzy, ktoré sa na nás valia doslova zo všetkých strán, musíme očakávať aj takéto prekvapenia. Skúsenosť s vývojom kresťanstva na Západe dáva tušiť, že v určitom štádiu rozkladu už prestáva hrať konzistentnosť myslenia a logika podstatnú rolu a prioritou sa stáva ochota bežať so svetom tam kam sa práve vyberie. Táto obava, tak klasicky a slovensky kocúrkovská, „aby sme v hanbe nezostali“, aby nás nebodaj neoznačili za spiatočníkov a aby nám neutiekol vlak (hoc by mal konečnú stanicu v Pekle), privádza mnohých kresťanov k myšlienkovým a skutkovým kotrmelcom, ktoré sa snažia zlúčiť nezlučiteľné: kresťanstvo s ľavicovým liberalizmom.

Živým dôkazom tejto tendencie sa pred tohtoročnými parlamentnými voľbami stal katolícky teológ (!) doc. Dr. theol. Jozef Žuffa, pôsobiaci na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity. Pán docent teológie však nezastal na polceste pri verbálnom podporovaní strany PS, on sa rozhodol ako katolícky teológ za ňu priamo kandidovať do parlamentu na 49. mieste jej kandidátky! Nebude teda hrať len rolu sympatizanta jej

ideológie, ale bude túto ideológiu presadzovať do zákonodarstva. Podotknime, že sa nejedná o osobu, ktorá by bola v rámci univerzitných štruktúr na bezvýznamnom mieste – jedná sa o vedúceho katedry!

Je zaujímavé, že média, ktoré sa inak často vyhŕňujú voči angažovaniu sa Cirkvi v politike, tentoraz zachovávajú cudné mlčanie. V prípade docenta Žuffu im evidentne angažovanosť v politike neprekáža. Podobne je to aj pri ďalších kandidátoch s teologickým pozadím, a na kandidátke PS sa nachádzajú dokonca až tri exempláre tohto druhu, po Jozefovi Žuffovi ešte bývalý katolícky kňaz Miroslav Kocúr a bývalý evanjelický pastor Ondrej Prostredník. Média k ich kandidatúre nemajú žiadne výhrady a ostré slová odsúdenia, ako v prípade Mariána Kuffu, sme nečítali ani na portáli Postoj, prednej hliadke slovenského konzervativizmu.

Pre veriacich katolíkov z toho vyplývajú niektoré nepríjemné otázky: ako je možné, že niekto s takouto ideologickou výbavou zastáva funkciu vedúceho katedry na Teologickej fakulte? Akú formáciu poskytuje budúcim teológom a laikom? Aké sú vlastne postoje hierarchie a zodpovedných činiteľov voči jeho politickým aktivitám v strane, ktorej program je v rozpore s učením Cirkvi, keď voči domnelým politickým aktivitám kňaza Mariána Kuffu sa vystupovalo tak razantne?

Pripomeňme, že meno Jozefa Žuffu nebolo doposiaľ neznáme. Aktívne spolupracoval s liberálnymi kňazmi zo združenia Teofórum a spolupodielal sa na publikácii *Radosť Evanjelia na Slovensku II.*, vydanej v roku 2019. Spoluautormi boli kňazi Moravčík a Prachár. Táto kniha sa natoľko svojim obsahom zapáčila ultraliberálnemu denníku SME, že z nej 27. júla 2019 pochvalne citoval a na základe tvrdení obsiahnutých v tejto publikácii hlásil, že veriaci na Slovensku sa, súhrne povedané, necítia v Cirkvi dobre, chýba im sloboda, nesúhlasia s krokmi hierarchie a kléru. Redaktor SME Jakub Fila zavŕšil analýzu výrokmi, že: „Odkaz, ktorý slovenskej katolíckej cirkvi vyslali vlastní veriaci, je pre klérus nelichotivý.“ Predpokladáme, že tento nelichotivý odkaz sa netýka liberálnych a progresívnych kňazov.

Nie je však na to nič zvláštne. Je pochopiteľné, že liberálne média s radosťou uvítajú spoluprácu na rozkladaní Cirkvi zvnútra a budú svojich liberálnych partnerov medzi klérom podporovať. Pre bežného veriaceho katolíka je skôr záhadou mlčanlivý postoj zodpovedných cirkevných štruktúr. Je možné aby docent na katolíckej fakulte kandidoval za stranu, ktorá otvorene obhajuje umelé potraty? Ktorá sa zasadzuje o možnosť legalizácie homosexuálneho partnerského života? Za stranu, ktorej agenda kopíruje tie najradikálnejšie trendy v súčasnom protikresťanskom kultúrnom ovzduší Západu?

Skutočne sa nemôžeme čudovať, že kontinuálne klesá počet kňazských a rehoľných povolaní, keď na katolíckych fakultách prednášajú a rozhodujú osoby s takýmto ideologickým a politickým pozadím. Je skutočne krajne mylné domnievať sa, že mladý človek hľadajúci autentickú katolícku vieru túži počúvať na fakulte posolstvá, ktoré si môže vypočuť pri zapnutí každej obskúrnej televíznej stanice a ktoré sú oficiálnou štátnou propagandou liberálnej demokracie. Ich atraktivnosť sa dá porovnať s atraktivnosťou osvietenského febronianizmu za vlády cisára Jozefa II. Z kňaza činia agitátora pokrokárskej ideológie (ktorá je popri svojej bludnosti ešte navyše zúfalo nudná, obohratá a duchovne impotentná) a nie bojovníka za vieru. Klesajúci počet seminaristov, napriek tristnej snahe o prispôsobenie sa svetu, hovorí za všetko. Po ovocí poznáte ich.

Jozef Žuffa sa dlhodobo profiluje ako obhajca modernistických a liberálnych trendov. V roku 2014 sa v rámci konferencie *Quo vadis slovenské kresťanstvo* prezentoval prednáškou *Náboženstvo v pluralitnej spoločnosti*

. V roku 2016 publikoval v teologickom časopise Nové Horizonty štúdiu s názvom *Pastorálna teológia a modernita*, (<http://sak.kapitula.sk/wp-content/uploads/2017/03/nove-horizonty-1-2016.pdf>) v roku 2017 prispel do zborníka MEDZINÁRODNÁ VEDECKÁ KONFERENCIA VÝZVY 21. STOROČIA: MIGRÁCIA A ĽUDSKÁ DÔSTOJNOSŤ (http://ures.wbl.sk/migracia_a5.pdf) článkom *Analýza postojov vybranej časti slovenskej spoločnosti ku utečencom*, v ktorom odmietol strach Európanov z islamu, na dialóg s gender ideológiou vyzval v recenzii knihy Lukáša Jeníka: *Gender. Pokus o komplexnejšie uchopenie problematiky.*, vydanej roku 2018 v nakl. Dobrá kniha. (!) (<http://tftu.sk/sites/default/files/teologick%C3%BD%20%C4%8Dasopis/TC%202%202018%20vnutro.pdf>)

Čo je ešte zaujímavejšie, Jozef Žuffa pôsobil v roku 2012 ako programový riaditeľ (!) TV LUX. Ako je možné, že niekto s názormi, ktoré ho uschopňujú na kandidátku PS, mal na starosti celý rok formáciu veriacich na Slovensku a výrazne ovplyvňoval program kresťanskej televízie?

Jozef Žuffa sa profesne prezentuje ako odborník na pastoráciu. Je spoluautorom publikácie *Pastorálna teológia tu a teraz / Jozef Žuffa, Petronela Lesanská.*, z roku 2015, ktorú vydalo nakladateľstvo Dobrá kniha. Akú pastoráciu môžeme očakávať od niekoho, kto sa identifikuje s programom strany PS? Ako by radil žene, ktorá čaká nechcené dieťa? Považuje umelý potrat za smrteľný hriech? Aký je jeho postoj k výlučnosti kresťanskej viery ako jedinej cesty k spásu?

To všetko sú legitímne otázky, na ktoré má každý veriaci katolícky kresťan právo. Každý katolík bol totiž poučený Cirkvou o tom, že katolícka viera a Cirkev sú na spásu potrebné. Pohľad na katolíckeho teológa, ktorý kandiduje za stranu PS, ktorá tieto pravdy popiera a bojuje proti nim, ho môže podstatným spôsobom pohoršiť. Oprávnené si môže začať klásť otázky ako: platí ešte morálne učenie Cirkvi alebo neplatí? Je to, čo ešte pred niekoľkými rokmi hlásali pápeži pravdou, alebo nie? Ak je v poriadku, že katolícky teológ kandiduje za ľavicovo liberálnu stranu, tak som ja v neporiadku keď verím v to, čo Cirkev vždy hlásala?

Z tejto neistoty, sa môže časom zrodiť zúfalstvo a zo zúfalstva odpad od viery. Avšak ak si liberáli myslia, že tento odpad bude viesť k akceptovaniu liberálneho a ľavicového pohľadu na svet, tak sa možno tešia predčasne. Ľudia opustiac kresťanstvo sa navrátia do lona pohanstva a popri tomto návrate budú hľadať novú identitu. Túto identitu však nemusia nájsť v akceptovaní liberálnej ideológie, ale v návrate k pohanskej kmeňovej a rasovej výlučnosti. Zrno, ktoré zasievajú liberálni teológovia, po vzklíčení možno raz vydesí aj ich.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/z-katedry-katolickej-pastoralnej-teologie-do-progresivneho-slovenska/>